

Niels Holm:

Noktaði at gera dópskarið, hann seinni sjálvur fór í

Tað eru nakrir gravsteinar í gamla kirkjugarði, har tað ikki er møgult at lesa áskriftina. Men tíbetur er tað ein, sum framvegis minnist nakrar av teimum, nevniliga tann 96 ára gamli Sjúrdur Skála. Hann er granni til kirkjugarðin og kennir hann sum fáur. Spurdi hann ein dagin um ein slíkan stein, og hann visti, at hetta var Niels Holm. Beint við er ein barnagrøv við innskriftini Anna Cathrine Holm. Hetta var so fyrsta slóðin til áhugaverda lagnu

Óli Jacobsen
olij@sosialurin.fo

Fyrst fara vit til abba Niels, sum hevur eina sera áhuga-verda søgu. Niels Lassen Holm var føddur í Lindholm við Ålborg 15.10.1769. Hann doyði á Stykkinum 7.07.1839, har hann og seinna kona hansara, Jóhanna Joensen

(1787-1831), búsettu seg í 1816/17.

Niels Lassen Holm var sóknarprestur í Norðurstreymoy frá 1.05.1807 til deyðadag sín.

Holm prestur var tvær ferðir giftur. Fyrra giftan var við teirri dansku Maren Høyer (1765-1815), ið hann gjørdi við barn, áðrenn tey vóru gift. Tað sigst, at tey vórðu vígd, meðan hon lá á song við tí fyrsta barninum. Fyri hetta átti Niels Lassen Holm at missa kragan, men hann bað um náði hjá kongi. Náði fekk hann og varð settur í starv sum sóknarprestur í Kvívík frá 1. mai 1807. At hann fór til Føroyar hevur kanska ikki verið heilt sjálvboðið!

Í Kvívík fingi Marin og Niels tvey børn afturat. Men so gjørdi prestur eina av arbeiðsgentunum á Kirkjuteigi uppá vegin. Tá hongdi Marin seg í roykstovuni á Kirkjuteigi. Summi siga í hjallinum. Tað sigst, at Marin á bitan, sum hon hongdi seg í, hevði skrivað hesi orðini: „Når jeg lukker mine øjne, åbnes verdens øjne“.

Hetta var beint fyri jól, hin 19.12.1815. Stutt aftaná fingi arbeiðsgentan Jóhanna og Holm prestur sonin Christen Severin Holm (1816-1872). Tann 26.04.1818 gifti prestur seg við Jóhannu, sum aftur var við barn. Hann ættleiddi samstundis son hennara, Kristin, ið øll vistu, at prestur var faðir at. Hann

hevði eisini uppkallað hann eftir pápa sínum, Christen Sørensen. Prestur fekk nú aftur brúk fyri náði frá kongi og tað fekk hann!

Jóhanna var ættað av Eystaru Hellu í Kvívík. Við Jóhannu fekk Holm prestur sjeið børn. Hann fekk sostatt tilsamans 10 børn. Aftaná at fyrra konan hevði hongt seg í prestararðinum, unnadist prestur so illani á Kirkjuteigi, at hann flutti og bygdi sær hús úti í óbygdum millum Kvívík og Leynar. Húsini kallaði hann Solitude, sum merkir einsemi. Húsini vóru stór eftir tátíðar mátistokki, og standa tey uppi enn. Tey bæði vóru tískil fyrstu niðurstufólki á Stykkinum.

Kristin var buldrasligur

Kristin Severin Holm lærði til snikkara í Danmark, har hann hevði tilhald hjá tí elsta bróðrinum, Poul Chr. Holm (1804-1882). Hann tók sær av yngra bróðrinum Kristini - og „hjálpst honum í mangari kreppu“, sum Sverri Egholm, sáli, tekur til í Birting. Kristin kom heimaftur til Føroya, og bygdi hann tey kendu og vøkru húsini við Rættará, sum gjøgnum tíðirnar hava verið rópt: Elisabeths Minde, Christines Minde og Bauers Hús.

Kristin var tríggar ferðir giftur. Tvær tær fyrstu konurnar itu Elisabeth og Christine, og kallaði hann

GRAVSTEINURIN
HJÁ NIELS HOLM

HER HVILER
STØVET AF ANNA
CATHRINE HOLM
F. 30. MAI 1915
D. 22. MAI 1922

hús síni upp eftir teimum. Seinni seldi hann húsini til katólska prestin, Bauer, sum bygdi kirkju uppí húsini. Kirkjan er langt síðani niðuraftur tikið, meðan upp-runahúsini hjá Kristini Holm standa enn í Sigmundargøtu við einum stórhvala-

kjafti sum grind til urtagarðin. Hesin stavar tó frá tíðini, tá ið Grønlands Johan seinni búði í húsini.

Kristin livdi eitt sera buldrasligt lív. Hann var vátligur og dugdi illa at húsast við pengum. Tískil endaði familja hansara í størstu armóð. Hetta førði millum annað við sær, at fleiri av børnunum vuku upp utanfyri heimið. Sonurin Niels vaks upp sum fostursonur í heiminum hjá systkinabarni sínum, Lassin bónda á Selatrað.

Hinvegin gekk væl hjá fleiri av systkjunum hjá Kristin, ið endaðu á toppinum í tálverandisamfelagnum. Poul Christian Holm gjørdist sakførari og justitsráð. Peter Alberg Holm gjørdist prestur. Teir búðu í Danmark. Maria Emilie giftist til Lamba við Hans Peter Weihe, bóndi í Lamba. Frá henni kemur millum annað Weihe-ættin í Lamba, Söldarfirði og Selatrað. Ein eftirkomari er Max Weihe, sum hevur givið eitt munandi íkast til hesa grein.

Metta Manuella giftist við Johan Hendrik Jacobson, bónda í Leynum.

Frá henni kemur ættin

Holm Jacobsen, har ein tann kendasti er Christian Holm Jacobsen, ein av fremstu vinnuligu slóðbrótarum í síni tíð.

Seinasta kona Kristin var Maren Sybille Joensdatter f. 1830, sum var mamma Niels og Peter Alberg Emilius, sum fór til Nólsoyar og upprunin til Holmnavnið har.

Millum eftirkomararnar hjá Kristin eru teir kendu bróðurnir Kristin í Geil, blaðstjóri og listamálar, uppkallaður eftir abbanum, og Petur Alberg, sum millum annað gjørdi lagið til okkara tjóðsang. Skulu vit leypa til nútíðina er talvurmælingurin Helgi Dam Ziska ein oldurabasonur Kristin Severin Holm.

Noktaði at gera "egið" dópskar

Niels, hvørs grøv vit umrøða í hesi grein, var føddur 2.09.1855. Hann var hjá pápanum í 1860. Tá eru foreldrini frískild.

Niels er á Selatrað í 1870. Tá er hann skrásettur sum "plejsøn" hjá systkinabarninum Lassen, bónda, Weihe í Niðristovu og konu hans-

Hendan myndin er frá eini ferð við bátinum hjá Tom Nicolajsen at halda møti á bygd. Fólkin í bátinum eru: f.v. Eli Christiansen, Victor Danielsen, Andrew Sloan, Niels Holm, Bina Lervig Maria Lervig, Jákup á Dul, Thala f. Isaksen, g. á Dul, Petur Háberg, Jonhild f. Dam, g. Thomsen, veramma Jan Müller. Hon stendur aftanfyrir, kvinnan frammanfyrir okend, síðan møguliga Jógvan á Dul. Aftast er Hilmar Dam